

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Gazdagodott az Állatkert*

Forrás: *Nemzeti Ujság*

Osztályozás

Tárgy

590.06

Hely

Idő

1924

Személy

Bp
(Hely)

1924. 7. 10.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O

Gazdagodott az Állatkert

Ismét van vizicsikónk — Egy egész új madárvilággal gyarapított a madárház — Holnap egy alföldi tuzokpár érkezik

(A Nemzeti Ujság tudósítójától.) Napok óta valóságos izgalommal és érdeklődéssel várta az Állatkert igazgatósága és az Állatkert látogató közönsége, hogy mikor fogja az Arany nevű vizilómama a kis vizilovat, amelyet már előre Tyutyunak neveztek el, a világra hozni. Ma délelőtt 11 órakor megtörtént a nagy esemény és a kis Tyutyu mintegy 50 kiló súlyban és teljes egészségben megszületett. Az eseményt az Állatkert igazgatósága és az Állatkert látogató közönsége a lehető legnagyobb örömmel fogadták, mert hisz tudvalevő, hogy Európa egyetlen állatkertjének sem sikerült eddig az, hogy vizilovakat tenyesszen. A budapesti Állatkertnek ez már másodízben is sikerült. Ismeretes, hogy a kis Tyutyut, amely nem régen született itt a budapesti Állatkertben, mint a Nemzeti Ujság annakidején megírta, a Ruhe-féle állatkereskedés becsérélte velünk s a kis Tyutyuért egy tigrist, egy párducot és a kis elefántot, a Mariskát küldte el nekünk. A három legdrágább állatfaj példányát kaptuk a vizicsikónkért, melynek értéke azért oly nagy, mert európai klímában született. Az állatkertekben született, elklimatizált állatok jobban viselik el a fogságot. A ma született kis Tyutyut éppen a fentieknél fogva ismét nagy gonddal fogják felnevelni és — ha lehetséges lesz — már jövőre megint becsérélik néhány értékes állatért.

Az Állatkert állománya azonban nemcsak a Tyutyuval szaporodott. Gazdagodott az Állatkert madárvilága is. Cerva Frigyes, az Állatkert madarainak felügyelője ugyanis legutóbb a Velencei tó mellett járt, ahol Font Jakab földbirtokosnak a vendége volt. A felügyelő madárgyűjtés céljából ment a Velencei tóra és ott Ürlő és Borsa községek határában gyűjtötte a madarakat. A gyűjtés természetesen nem volt egyszerű munka, Cerva Frigyes azonban, aki Hermann Ottónak nemcsak egyik legkedvesebb tanítványa volt, hanem a lelkeség és fáradhatatlanság tekintetében szinte egyedüli követője is, semmiféle nehézségtől nem riad vissza, amikor az ornitológiai tudományoknak szolgálatot tehet. Most is nyakig érő, hínáros vízben, nádasokban és élesen metsző sások között bujkált napokon és éjjeleken keresztül, amíg kileste, hogy egyik-másik madárfajnak hol van a fészke. A fészkekből azután összeszedte a pelyhes fiókákat, szállítóládákba rakta és úgy hozta őket föl az állatkertbe. Az uton természetesen rengeteg sok bibeldést okoznak az ilyen kis madarak. Sokszor kell őket etetni és itatni, borzasztó kényesek, mert hiszen megfogni is alig lehet még őket. Mindazonáltal szerencsésen elhozott egy egész sereg olyan madarat, amelyek eddig nem voltak még az Állatkertben. Gulipánok, amelyeket a nép kardorru sneff-eknek nevez, kanalas gének, ibiszek, ugartyukok, fehérszárnyú és kormos szerkők, csörgő réczék, nyilfarkú réczék, pettyes vizicsibék egész seregét hozta el, de van a gyűjteményben sok szárcsa, vörös vércsefióka, kékbegy, fakopáncs, nádi poszáta, hantmadár, tőkésréce stb. Cerva Frigyes felügyelőnek most már egyedüli gondja ezeknek a fiókáknak a fölnevelése. Ebben a sok türelmet igénylő gondos munkában osztozik vele felesége, aki a madaraknak épp oly lelkes barátja, mint férje. Cerváné neveli fel nagy szeretettel a

fiókákat, amelyek azután, — amikor már nagyra nőttek — pár hét múlva az Állatkert szárnyasaj közé kerülnek részben a madárházba, részben az egyes tavakra.

Holnap is gazdagodik Állatkertünk. Egy alföldi tuzokpárt kapunk Szarvasról. Tuzokunk már volt az Állatkertben, de sajnos, kidöglöttek. *Alig van ugyanis madár, mely oly nehezen tudja elviselni fogságát, mint a tuzok.* A tuzok a futókhöz tartozik, ennél fogva a szabad természetben állandóan nagy területeken barangol. A fogságban természetesen egy neki tulon-tul kis kifutó udvarra van szorítva és ebbe nehezen törődik bele. Azután rendkívül változatos menüket követel. Változatos, számos takarmányon kívül húst, békát, rovarstb. kell neki adni, mert ezek nélkül hamarosan elpusztul. Roppant érzékeny a hidegnek és az esővel szemben, amelyeket nem tűr el, hamar meghül és a legkisebb hülésbe belepusztul. Nagy gonddal kell tehát tartani az állatkertekben már csak azért is, a mezőgazdasági kultúra előhaladása miatt, ez az u. n. stoppe-madár mindig kisebb és kisebb területekre szorul, mindig ritkább és ritkább lesz még nálunk is, holott igazi hazája a nagy magyar Alföld és annak tipikus madara is. A tuzokpár holnap reggel érkezik Budapestre.